

Bài 33: Tội Phước Báo Ứng

Trích Từ Kinh Phật Thuyết Luân Chuyển Ngũ Đạo Tội Phước Báo Ứng

Một thời, Đức Phật từ tinh xá Thích Từ của nước Ca-tỳ-la-vệ, cùng với một ngàn hai trăm năm mươi vị đại đệ tử, đi đến vườn Cấp Cô Độc, cây Kỳ Thọ của nước Xá-vệ. Biên giới giữa hai nước, có một cây đại thọ tên là Ni-cu-lại, cây cao vút, cành lá xum xuê, quả chín ngọt thơm, vị như mật ong. Quả chín rụng xuống, người dân hái ăn, khỏi được trăm bệnh, tinh thần sảng khoái. Đức Phật ngồi dưới gốc cây, các Tỳ-kheo tự do đi lại, hái quả ăn. Đức Phật liền nói với A-nan hiền trí: “Ta thấy vạn vật trời đất, đều có nhân duyên.” A-nan vội đến trước Phật, quỳ lạy, hỏi rằng: “Vạn vật trời đất, có nhân duyên gì? Xin cầu Đức Phật từ bi, giảng giải rõ ràng.” Đức Phật liền nói: “Tốt lắm! Tốt lắm! Các ông hãy lắng nghe, ta sẽ giảng nói. Nay ta sẽ lấy nhân loại làm ví dụ, tóm tắt các nhân quả. Người thiện làm việc phước, ví như cây này, ban đầu gieo một hạt, bén rễ nảy mầm, từ từ lớn lên, ra hoa kết trái, thu hoạch vô hạn.”

Người có phú quý, được nhiều người kính trọng là do đời trước đã kính lễ chư Phật, thành kính Tam bảo. Người có của cải vô hạn, giàu có sánh ngang với vua chúa là do đời trước bố thí rộng rãi, làm việc thiện không biết mệt mỏi. Người trường thọ, thân thể khỏe mạnh, không bệnh tật là do đời trước nghiêm trì đại giới, trì trai giới không sát sinh. Người có dung mạo vượt trội, tính tình hiền hòa, khiến người khác kính trọng là do đời trước tâm lượng rộng lớn, nhẫn nhục không tranh chấp. Người thích tu hành phúc tuệ, không kiêu ngạo, không sợ hãi, từ đầu đến cuối không giải đãi, là do đời trước chuyên cần tìm cầu Đại đạo, dũng mãnh tinh tấn không ngừng. Người có khí chất điềm tĩnh, ít nói, giỏi quan sát, không hành động hấp tấp là do đời trước tu tập thiền định, tâm không vọng động. Người sáng suốt, thông minh, hiểu sâu các pháp lý, khéo tán dương đạo lý cao siêu, khiến người ngu si giác ngộ, người nghe lời nói của họ đều hướng thiện, là do đời trước tu hành đức Bát-nhã ba-la-mật, đốt lên ngọn đuốc trí tuệ. Người có giọng nói trong trẻo, khi thuyết pháp trước chúng sinh đều khiến mọi người cảm thấy thoải mái là do đời trước ca tụng Tam bảo, khuyên người làm thiện không biết mệt mỏi. Người có thân thể thơm tho, không gây khó chịu cho người khác, cả

đời không gặp bệnh tật là do đời trước tích công lũy đức, Từ tâm thương yêu muôn loài, trăm phương ngàn cách để cứu giúp mọi người.

A-nan cung kính lễ bái, lại hỏi Đức Phật: "Thế nào là Từ?" Đức Phật đáp: "Chủng loại của Từ, nói ngắn gọn có bốn loại: một là yêu thương chúng sinh như mẹ yêu con; hai là thương xót chúng sinh, muốn cho chúng sinh giải thoát; ba là khoan dung độ lượng với mọi người, tâm thường hoan hỷ; bốn là bảo hộ chúng sinh, không làm hại bất cứ ai."

Đức Phật lại nói: "A-nan hãy nghe kỹ! Làm người tại sao có người cao lớn? Đó là do đời trước đã kính trọng người khác. Tại sao làm người thấp bé? Đó là do đời trước khinh thường người khác. Tại sao làm người xấu xí? Đó là do đời trước sân hận người khác. Tại sao làm người không có kiến thức và năng lực? Đó là do đời trước không học hỏi. Tại sao làm người ngu si? Đó là do đời trước không dạy bảo người khác. Tại sao làm người câng ngọng? Đó là do đời trước nói xấu hủy báng người khác. Tại sao làm người bị ngậy điếc mù lòa? Đó là do đời trước không thích nghe kinh pháp. Tại sao làm người làm nô lệ? Đó là do đời trước mắc nợ không trả.

Tại sao làm người thấp kém ti tiện? Đó là do đời trước không kính lễ Phật pháp Tăng. Tại sao làm người đen xấu? Đó là do đời trước che lấp ánh sáng của Phật. Tại sao làm người sinh ra trong tộc lũa thể? Đó là do đời trước không mặc Pháp phục, thích xâm phạm chùa chiền. Tại sao làm người sinh ra loài ngựa có móng guốc? Đó là do đời trước thích đi dép trước Phật. Tại sao làm người sinh ra loài người có lỗ trên ngực? Đó là do đời trước bố thí tạo phước rồi lại sanh tâm hối hận. Tại sao làm người sinh ra loài hươu nai thỏ? Đó là do đời trước thích làm cho người khác sợ hãi. Tại sao làm người sinh ra loài rắn ếch nhái và những thứ dâm tặc khác ? Đó là do đời trước trêu chọc người khác. Tại sao làm người sinh ra bị các vết loét xấu xí, khó chữa? Đó là do đời trước thích đánh người khác một cách vô lý. Tại sao làm người vừa nhìn thấy ai cũng cảm thấy vui? Đó là do đời trước thấy người khác vui. Tại sao làm người nhìn vừa nhìn thấy ai cũng cảm thấy không vui? Đó là do đời trước thấy người khác không vui. Tại sao làm người bị nhốt vào tù, bị cùm xiềng trói buộc? Đó là do đời trước đã từng bắt nhốt chúng sanh, nhất thời tức đoạt tự do của chúng sanh. Tại sao làm người bị sút môi? Đó là do đời trước câu cá, khiến cá bị sút miệng."

Đức Phật lại nói với A-nan: “Nếu người nghe lời nói hay, lời nói tốt mà không vui lòng nghe, lại còn nói xấu nói lười dối chiều, làm rối loạn tâm trí người khác, cản trở người khác nghe thọ kinh pháp, thì sau này sẽ đọa vào loài chó điên sửa loạn. Nếu người nghe pháp mà không tiếp nhận, không biết tu hành theo pháp thì sau này sẽ đọa vào loài lừa, loài ngựa tai dài. Nếu người tham lam keo kiệt, chỉ ăn một mình, không chia sẻ thức ăn với người đói, thì sau này sẽ đọa vào đường ngạ quỷ đói. Dù có được sinh ra làm người thì cũng sẽ nghèo khổ, đói khát, quần áo rách rưới không đủ che thân, không có thức ăn. Nếu người tự mình ăn những thức ăn ngon, còn những thức ăn dở xấu thì cho người khác về sau sẽ sinh ra làm loài lợn, loài bộ hung. Nếu người thích cướp đoạt của cải của người khác thì sau này sẽ đọa vào loài cừu, bị lột da để trả nghiệp xưa. Nếu người thích giết hại thì sau này sẽ làm loài côn trùng thọ mạng ngắn ngủi, vừa sinh ra đã chết. Nếu người cam tâm vui lòng làm nghề trộm cắp, quen với việc ăn cắp, cướp giết thì về sau sẽ làm nô lệ, làm trâu ngựa để trả nợ cũ. Nếu người làm việc gian dâm, làm ô uế phụ nữ người khác thì chết rồi sẽ đọa vào địa ngục, bị đè lên giường sắt, cột đồng, thân thể bị thiêu đốt đau đớn vô cùng muôn hình vạn trạng;

khí ra khỏi địa ngục thì thường sinh ra ở những nơi thấp kém, đa phần đọa vào loài gà vịt. Nếu người thích nói dối, nói xấu người khác thì chết rồi sẽ đọa vào địa ngục, bị đổ đồng nóng vào miệng, kéo lưỡi ra mà cho trâu cày trên đó, chịu đựng những đau đớn tột cùng; sau khi ra khỏi địa ngục thì sẽ đọa làm loài chim cú, chim quạ, người nghe tiếng kêu của chúng đều ghét bỏ và nguyên rửa cho chúng mau chết. Nếu người thích uống rượu, say xỉn mà phạm 36 tội lỗi thì chết rồi sẽ đọa vào địa ngục sôi sục nước tiểu, tái sinh đọa làm mặt người đầu thú; sau nếu làm người nhất định rất ngu si, không biết gì cả. Nếu người nào vợ chồng không hòa thuận, thường xuyên cãi nhau, thậm chí ly dị thì sau này sẽ đọa vào loài bò câu. Nếu người nào tham lam lấy ép sức lực của người khác, tự cầu hưởng thụ tiện lợi cho mình, sau đọa vào loài voi, phải mang vác nặng nề để trả nợ sức lực.”

Đức Phật lại nói với A-nan: “Nếu người thân làm quan văn võ, vô cớ hãm hại dân chúng, những người vốn vô tội mà bị bắt giam tước danh đoạt quyền, bị đánh đập, bị cưỡng bức lao dịch, nếu không vừa ý thì bị cùm xiềng, không chút động lòng, khiến người không có nơi nào để kêu oan, về sau đọa vào

địa ngục, chịu đựng những cực hình đau khổ hàng ngàn hàng tỷ kiếp, khi hết tội mới được ra. Sau đó lại đọa vào loài trâu nước, bị xỏ mũi, kéo thuyền kéo xe, bị đánh đập bằng roi lớn để trả nghiệp xưa.”

Đức Phật lại nói với A-nan: “Người nào làm việc ô uế, không biết xấu hổ thì từ loài lợn mà ra. Người nào keo kiệt xan tham, không trong sạch thì từ loài chó mà ra. Người nào độc ác, tâm địa hiểm ác thì từ loài rắn độc mà ra. Người nào thích ăn ngon, giết hại sinh vật, không có lòng từ bi thì từ loài sói, chồn, cáo, điều hâu mà ra. Người nào đoán mệnh, hoặc bị sảy thai, hoặc mới sinh ra đã chết yểu, đọa vào ba đường ác, trải qua hàng triệu hàng tỷ kiếp.” Đức Phật than thở nói tiếp: “Những chúng sinh thọ ác báo đoán mệnh này, hết kiếp này sang kiếp khác, hết đời này sang đời khác, không có kì hạn ra khỏi. Tất cả đều là do đời trước thích săn bắn, đốt rừng, phá tổ bắt trứng, giăng lưới bắt cá, giết hại tất cả chúng sanh, lấy da thịt của chúng để phục vụ bản thân hoặc để kiếm tiền tài lợi nhuận. Vì tạo nghiệp sát sinh nên mới thọ báo như vậy.”

Đức Phật lại nói với A-nan: “Mọi công đức đều phải do chính mình làm, không thể thay thế. Ví như thay người khác

ăn, làm sao có thể tự mình no? Nếu tự mình làm việc tốt, hành các thiện pháp như: thành tâm trai giới, dâng cúng hương hoa, chấp tay lễ Phật, tụng kinh niệm chú, thắp đèn đốt sáng, thật tâm bố thí vv... thì đều có thể được phước báo. Chư Thiên Thánh chúng, sẽ bảo hộ khắp nơi, chúng ma sẽ lui tránh. Những người lười biếng, an nhàn tự mãn, làm việc không thường xuyên, tu tập thiện pháp lòng không tinh tấn, một khi mắc bệnh, đủ loại khổ đau quần lầy thân, mới muốn tu thiện để cầu phước, thì các vị thần trời chưa kịp đến mà chúng ma đã đến trước, quấy nhiễu, tạo ra đủ loại việc quái lạ. Cuối cùng sẽ bị nghiệp chướng đen tối kéo đi, chịu khổ vĩnh kiếp. Vì vậy, những người Thiện Nam người Thiện Nữ phát tâm tu đạo phải luôn tinh tấn, không được thoái chuyển. Phải biết rằng tội và phước đi theo thân như bóng với hình. Gieo nhân phước cũng giống như cây Ni-cu-lại, ban đầu gieo một hạt, thu hoạch được nhiều quả, số lượng vô hạn. Cho một mà được ngàn vạn, công không uổng phí.”

Đức Phật nói xong, liền thuyết một bài kệ: “Người Hiền thích bố thí, Thần Trời thâm tán dương. Cho một được vạn lần, sống lâu luôn an lạc. Hôm nay bố thí lớn, phước sau

không thể lường. Cuối cùng thành Phật đạo, độ thoát chúng sinh mười phương. Nhân duyên hội hợp ai là người thân, giữ năm giới mười thiện bỏ tham sân. Bình đẳng nhìn tất cả không khác biệt, mọi cảnh giới đều là giả không thật. Luân hồi trong sáu đạo như bánh xe quay, hãy mau chóng tự cứu mình để thoát khỏi bụi trần. Trì Kinh giữ Giới như thuyền báu, trời đất còn có thể hủy diệt hướng hồ là thân thể!”

Đức Phật lại nói với A-nan: “Người đời không biết, mắt thịt chỉ thấy được sinh tử, không biết tội phước. Ta dùng mắt đạo, thấy rõ vô lượng kiếp đến nay, tội phước báo ứng của mỗi người, giống như nhìn viên ngọc lưu ly trong lòng bàn tay. Trong ngoài sáng tỏ, không cần phải nghi ngờ.”

A-nan chỉnh lại y phục, tiến lên, đánh lễ bạch Phật rằng: “Kinh này nên đặt tên là gì?” Đức Phật đáp: “Kinh này tên là Luân chuyển ngũ đạo tội phước báo ứng. Nếu có thiện nam thiện nữ tụng đọc và tuyên truyền, công đức vô lượng. Sẽ được lễ bái nghìn Phật trong kiếp Hiền, phụng trì cúng dường, không đọa lạc vào ba đường ác và tám nạn, được giới định tuệ.”

Đức Phật nói xong kinh này, năm trăm vị Tỳ-kheo diệt sạch các lậu chứng đắc A-la-hán, bảy trăm vị Tỳ-kheo-ni chứng đắc Tu-đà-hoàn đạo, tám trăm vị La-hán được Bồ-tát đạo. Lúc ấy, dưới gốc cây có một vạn hai ngàn người tín nam lòng thanh tịnh, sáu ngàn người phụ nữ tín ngưỡng lòng tin thanh tịnh, đều theo dấu chân đạo. Các vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-sắc, Ưu-bà-i đều chứng đắc A-na-hàm đạo. Chư Thiên Thánh chúng, nghe pháp lớn này, dị khẩu đồng thanh ca ngợi: “Lành thay!” Rồi đứng dậy lễ bái, nhiễu quanh Phật ba vòng, rồi vui vẻ ra về.